

เทศน์เช้า วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺสโนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อตอกย้ำหัวใจของเรา หัวใจของเรามันทุกข์ มันยาก เวลาคนเกิดมาเวลามันทุกข์มันยาก เวลาทุกข์ยากไปค้าขายบ้า เพราะอะไร เพราะหาเงิน ใช้ไม่ทัน เวลาทุกข์ยากก็ไปกู้เงินนอกระบบ ไปกู้เงินนอกระบบตกรกนั่นนะ เขาตามทวงตามจี ตามไซ้ทั้งสิ้น

เราเกิดมาปรารถนาความสุข เกลียดความทุกข์ ปรารถนาความสุข เกลียดความทุกข์ เราต้องมีสติมีปัญญา ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา การชวนขาย การกระทำของเรา ทำสิ่งใดเพื่อเลี้ยงชีพ

ถ้าเลี้ยงชีพสิ่งใดถ้ามันขาดตกบกพร่องขึ้นไป ถ้าเป็นคนดีนะ เวลาคนดีๆ ในหมู่บ้านใดก็ได้แล้วแต่ คนทุกข์คนจนเขาจะมีคนเอาข้าวเอาปลาอาหารไปให้ เอาข้าวปลาอาหารไปให้เพราะเขาเห็นว่าเป็นคนดี แต่ไอ้พวกนั้นถ้าเป็นนักเลงหัวไม้ มันเที่ยวระรานชาวบ้าน ไม่มีใครไปมองมันหรอก แล้วถ้ามันตายไปหรือมันพ้นจากหมู่บ้านนั้นไปนะ เออ! แผ่นดินมันสูงขึ้น

หนักแผ่นดิน ไอ้พวกหนักแผ่นดิน ทำแต่เห็นแก่ตัวเหยียบย่ำทำลายคนอื่นเพื่อจะเอาความสะดวกกับตน

คนเราเกิดมาปรารถนาความสุข เกลียดความทุกข์ทั้งสิ้น แต่ความสุขมันจะเกิดได้มาเกิดได้มาด้วยความขยันหมั่นเพียร เกิดมาด้วยสติด้วยปัญญาของคนไข้ใหม่ ถ้ามันขาดตกบกพร่องขึ้นมาะ ถ้ามีคุณธรรมในหัวใจ แผ่นดินธรรม

ถ้าหัวใจเป็นธรรม มันขาดตกบกพร่องมันก็ขาดตกบกพร่องโดยธรรมชาติ ดูแอฟริกาสิ ดูถิ่นที่เวลาเกิดภัยพิบัติขึ้นมา เวลาคนมันอดอาหารนะ มันเข้าไปทำลายห้างสรรพสินค้าแย่งชิงกันมาเป็นอาหารเลย เพราะไม่มีจะกิน เราไม่มีจะกิน อาหารมันอยู่ในตู้ มันไขว่อยู่นั่น แต่เราไม่มีจะกินนะ ไม่มีจะกิน เห็นไหม กรณีอย่างนี้เขาเห็นอกเห็นใจกัน

เวลาเราเกิดภัยพิบัติ เกิดต่างๆ ขึ้นมา นั่นนะเวลามันเกิดสิ่งนั้นขึ้นมาแต่เรารู้จักมัธยัสถ์ของเรา เราใช้เพื่อประโยชน์กับเรา คนเราถ้ามันมีสติปัญญา แผ่นดินธรรม ถ้าหัวใจเป็นธรรมๆ เราปรารถนาความสุข เกลียดความทุกข์ ความทุกข์ที่เกิดขึ้นมาๆ โรคหิว เวลามันหิว ถือศีล ๘ ศีล ๘ มันไม่กินข้าวเย็นมันก็หิว มันกระหาย พระกรรมฐาน ถืออุตุงครกรรมฐาน ฉันทมือนเดียว พอฉันทมือนเดียว เวลาไปนั่งสมาธิภาวนาขึ้นมาก็ยังว่าธาตุขันธ์ทับจิตๆ ธาตุขันธ์ทับจิตก็ร่างกายมีไขมันต่างๆ มันมีอาหาร

เวลาหลวงตา อยู่กับท่านนะ ท่านบอกเลยนะ ถ้าพระหนุ่มๆ เวลาอยู่เอชที ฉันทมือน ท่านบอกไม่ใช่ลูกศิษย์เรา ท่านชี้หน้าเลย พระหนุ่มเณรน้อยไม่ต้องไปบำรุงมัน ธาตุขันธ์มันทับจิตอยู่แล้ว แต่ถ้าเป็นผู้เฒ่าผู้แก่ ๔-๕ วันสักกล่องหนึ่งก็ยังมีดี นั่นเพราะอะไร

เพราะท่านประพฤติปฏิบัติมา ท่านบอกท่านเป็นพระหนุ่มๆ นะ เวลาฉันทมือนเข้าไปแล้วมันกระปิ้งกระป้างขึ้นมาเลย ตอนที่ท่านเรียนอยู่ท่านเห็นหมด เวลาท่านเรียนอยู่ท่านบิณฑบาตมา ได้นมมาเอาไปให้พระผู้เฒ่า ไปให้คนในวัด นี่เขาไม่เห็นแก่ความเอร็ดอร่อย แล้วมันไม่มาทับจิต พอมันไม่ทับจิตกับการภาวนา การกระทำของเรามันก็ง่ายขึ้นใช่ไหม

ทุกคนปรารถนาถึงผลการประพฤติปฏิบัติไว้ แล้วผลของการประพฤติปฏิบัติของเราทำไมมันไม่เกิดขึ้นมา ไม่เกิดขึ้นมาไง

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเราทุกข์เราจน เราไม่มีจะกิน

ไม่มีจะกินเราก็จะประหยัดมัธยัสถ์ของเรา เราก็จพยายามกินของเรา เราขวนขวายของเรา ถ้าคุณงามความดีของเรา กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรม ถ้าเป็นคนดีนะ ในหมู่บ้านหลายหมู่บ้านเวลาคนเขาไปช่วยเหลือเจือจานกันเพราะอะไร เพราะเขาเป็นคนขยันหมั่นเพียร แล้วมันอดคัดค้าน

เวลามันอดคัดค้านมันมีอยู่ทั่วไป โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ จะให้มันเสมอภาคกัน มีกินเหมือนกัน มันเป็นไปได้ รัฐบาลสวัสดิการๆ เจ้าหน้าที่มันก็เลยข้อโกงซะ จะช่วยประชาชนๆ มันทอนไปไม่รู้เท่าไร ใ้หนั้นก็ไปเป็นคนที่เขามีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ คนที่เขาจิตใจเป็นสาธารณะหรือไม่เป็นสาธารณะ

ฟังธรรมๆ เรามองอย่างนั้น ใช้สติปัญญาแล้วมาสอนเรา ไม่ใช่ว่าไม่ใช่เรื่องของเรา

เราเกิดมาบ้านข้างเคียงของเรามันก็มีไข้ไหม ถ้าบ้านเรือนข้างเคียงของเราเป็นผู้
สัมมาทิฐิถูกต้องดีงาม เราอยู่ด้วยความสงบสุขนะ ถ้าบ้านข้างเคียงของเราเปิดเสียงกั๊ต กั๊ต มัน
อีกทีก็รบกวนโครมทั้งวันทั้งคืน เราอยู่ไม่เป็นสุขหรอก นี่ไง ถ้าสังคมร่มเย็นเป็นสุขขึ้นมา สมณะที่
พราหมณ์เขามีโอกาสได้ภาวนา

บอกมันไม่ใช่เรื่องของเราๆ

มันเรื่องของสังคม มนุษย์เป็นสัตว์สังคม แล้วสัตว์สังคมอยู่ในสังคมนั้นแล้วสังคมมันต้อง
ดีงามขึ้นมา ถ้าดีงามขึ้นมา ดีงามมาจากไหน ก็ดีงามมาจากเรา ไม่ใช่ดีงามมาจากสังคมดีงาม
ก่อนแล้วเราจะดีงามไปกับเขา

สังคมมันขาดตกบกพร่องอย่างใดเราก็ช่วยเหลือเจือจาน เราทำสิ่งใดได้เราก็ทำของเรา
เพื่อประโยชน์กับเรา ประโยชน์โดยทางธรรมนะ อย่ากะล่อน อย่าตอแหล อย่าดัดจริต

มันไม่เป็นจริงหรอก พวกไฮโซไฮชันนั่นนะ เวลาทำ ทำดัดจริต อยากเอาชื่อเอาเสียงเอา
นาม ทำไปทำไม มันยิ่งทำขึ้นไปแล้วมันยิ่งไปเพิ่มพูนกิเลสไป

เราทำของเราด้วยความเป็นจริงของเรา เราทำเป็นจริงของเรา ถึงที่สุดแล้วเราไม่มีสิ่งใด
เลย ไม่มีสิ่งใดเลย เราเกิดมาด้วยอริยทรัพย์นะ ความเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์เกิดมาแล้วมีธาตุ ๔
และขันธ์ ๕ เหมือนกัน มีร่างกายและจิตใจเหมือนกัน คนจะสูงศักดิ์จะต่ำต้อยอย่างไรก็แล้วแต่
ถ้าจิตใจมันธรรม จิตใจเป็นธรรมนะ มันมีเวลาของมัน เห็นไหม

หลวงปู่สอนประจำ หายใจทิ้งเปล่าๆ หายใจทิ้งเปล่าๆ ลมหายใจนี้ทิ้งมันไปเปล่าๆ

เพราะการเกิดเป็นมนุษย์ถึงมีปอด ถึงมีการสูบฉีดอากาศเพื่อไปฟอกโลหิต นี่ไง เป็นเรื่อง
ของชีวิต นี่อริยทรัพย์ ทรัพย์ที่ได้มาโดยความเกิดเป็นมนุษย์ไง

แต่ถ้าหัวใจเป็นธรรม เรายังคิดถึงหัวใจของเรา ถ้าเรามีสติกำหนดความรู้สึกของเราไป
รับรู้ลมหายใจ นั้นจะเกิดอานาปานสติ

แต่ถ้าเราไม่กำหนดจิตของเรา ความรู้สึกของเราไปรับรู้ถึงลมหายใจ ถึงกำหนดพุทโธของเรา หายใจทิ้งเปล่าๆ ทั้งๆ ที่เกิดเป็นมนุษย์ถึงมีลมหายใจ พอลมหายใจขาดไปแล้วอยู่ไม่ได้หรือหอก แล้วเราก็อายใจแค่ภพชาตินี้ไง

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เราตั้งสติไว้ หายใจเข้า หายใจออก เพื่อดำรงชีพแล้วมีสติสัมปชัญญะรับรู้กับลมของเราไป ถ้ารับรู้ถึงลมของเรา ถ้าจิตมันสงบระงับเข้ามานะ มันยิ่งใหญ่ใน โลกนี้อะไรไม่มีค่าเลย

รูป รส กลิ่น เสียงเป็นบ่วงของมาร เป็นพวงดอกไม้แห่งมาร มันเป็นเรื่องธรรมชาติ มันเป็นเรื่องธรรมดา แล้วทำไมเราต้องไปแบกรับมัน พอเราแบกรับมัน มันเป็นเรื่องของสังคม สังคม เราเป็นมนุษย์ใช่ไหม เราต้องรับรู้ทั้งสินทั้งนั้นนะ แต่เวลาภาวนา ใครจะภาวนาให้เรา แล้วเราจะภาวนาให้ใคร

เราภาวนาก็ภาวนาเพื่อหัวใจของเรา ถ้าหัวใจเรามันสงบระงับเข้ามา เป็นเอกเทศขึ้นมา มันก็เป็นสัจจะของมัน มันไม่รับรู้ของมัน

ไม่ใช่บอก “เห็นแก่ตัว พวกหัวโล้นเห็นแก่ตัว ลูกตุ้มสังคม ไม่ส่งเสริมสังคมเลย”

เอ็งเจ็บไข้ได้ป่วยเอ็งอย่าไปหาหมออะ หมอมันเก็บตังค์ทุกวันเลย เอาเงินไปให้เขาทำไม แล้วลูกตุ้มสังคมหรือไม่ หมอเขารักษาอาการเจ็บไข้ได้ป่วยของคน ธรรมะๆ ธรรมโอสถ ธรรมโอสถรักษาหัวใจของคน ให้เป็นสันติภาพ ให้ภราดรภาพ ให้อยู่กันด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ใครมีกำลังที่เหนือกว่า กำปั้นใหญ่กว่าก็คุ้มครองดูแลที่กำปั้นเล็กกว่า อย่าให้คนอื่นมารังแกบีบคั้น นี่ถ้ามันเป็นธรรมๆ นะ แล้วการทำอย่างนี้ต้องทำด้วยความฉลาด ทำด้วยเบื้องหลัง อย่าไปแอ็กชัน จะช่วยคนนี้ จะช่วยคนนั้น จะช่วยคนนี้

เดี๋ยวมีงี้ก็ตาย เขาเก็บมึงก่อน

เวลาคนทำงานเป็นเขาทำ เขาแอบทำ เขาทำเพื่อผลประโยชน์ การทำเพื่อผลประโยชน์ ใจ การทำเพื่อผลประโยชน์มันคือคนที่ฉลาดใจ คนที่ฉลาดเขาทำของเขาอย่างนั้น เขาไม่มีแอ็กชันหรือ ปิดทองหลังพระ ปิดทองหลังพระ

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คนทำคุณงามความดีมันจะเป็นชั่วไปได้อย่างไร แต่คนทำคุณงามความดีด้วยแอบอ้าง ด้วยกะล่อนปลิ้นปล้อน ความดีๆ ความดีของใครล่ะ แต่ถ้าเขาจะทำความดี เขาอยากทำ เออ! สาธุ ทำเถอะ แต่ทำในนามของเขา แต่ถ้าเราจะทำจริงๆ ถ้ามันทำจริงอย่างนี้มันถึงไม่มีการตัดจรีต พอไม่ตัดจรีตขึ้นมา นั่งสมาธิมันก็เป็นสมาธิแล้ว

ตัดจรีตนะ แหม! เป็นคนยิ่งใหญ่ โอ้ย! ภาวนานี้สุดยอด ไปนั่งภาวนานั่งไม่ได้ ๒ นาทีแล้วกันแหละ เพราะอะไร เพราะจิตใจมันกระเพื่อม จิตใจมันฟุ้งซ่าน จิตใจมันดิ้นรน แล้วมันจะให้สงบได้อย่างไร เป็นไปไม่ได้ ให้อีกกว่ายิ่งใหญ่ๆ มันภาวนาไม่เป็นหรอก แล้วภาวนาไม่ได้ด้วย

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเรา คนจนผู้ยิ่งใหญ่คือหลวงตาพระมหาบัว มีบริวาร ๘ เท่านั้น สามารถกู้ชาติได้ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นยิ่งใหญ่อยู่ในป่าในเขา เขาจะทำบุญเขาต้องซื้อทางเข้าไป

คนจะไปหาหลวงปู่มั่นนะ นั่งเกวียนไปต้องซื้อคันทนาเข้าไป นี่คนจนผู้ยิ่งใหญ่ เขาจน เขาสงบระจับอยู่ในใจของเขา ใ้คนอยู่ในเมือง ใ้คนที่มันยิ่งใหญ่ ใ้คนมีศัักยภาพ เวลาจะไปหาท่านต้องจ้างคน จ้างเกวียน จ้างล้อเกวียนเข้าไปบ้านผือ หนองผือนั้นนะ

คนจนผู้ยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่ด้วยคุณธรรมของท่าน

ความยิ่งใหญ่มันยิ่งใหญ่ในหัวใจของเรา เราจะรวยจะจนมันจะเป็นอะไรไป ก็เราทำมาอย่างนี้ เราพูดประจำ เราไม่เคยน้อยเนื้อต่ำใจในชีวิตนี้เลย เพราะกูทำมา กูทำเอง เราทำเองทั้งสิ้น เราทำของเราทั้งสิ้น

แล้วเรานะ เหมือนหมอเขาดูแลรักษาสุขภาพกายของเขา อะไรที่เป็นพิษเป็นภัยเขาไม่เอามากินหรอก อะไรที่รู้ว่าเป็นภัยเขาคัดออก เขาจะกินอาหารที่เพื่อสุขภาพของเขา เขาจะดูแลร่างกายของเขา เขาจะออกกำลังกายของเขาเพื่อสุขภาพของเขา แล้วพยายามอย่าเครียด หมอจะบอกคนไข้ ทำใจให้สบายๆ อย่าเครียดๆ เวลาสอนคนอื่นแล้วต้องทำตัวมันเองด้วย เห็นไหม เวลาหมอเขาก็พยายามรักษาใจของเขา

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเรามีคุณธรรมในหัวใจของเรา เราก็เหมือนหมอ แต่เราเป็นหมอรักษาตัวเองไง เราเป็นหมอรักษาหัวใจของเราไง บัจฉิตตัง สันติภูมิจิโกใจ เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาแล้วเราพยายามจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมาไง แล้วเราทำขึ้นมา

หมอไม่มีเครื่องมือแพทย์ ไม่มียา หมอรักษาใครไม่ได้หรอก มีแต่ปากคอยให้กำลังใจเขา

นี่ก็เหมือนกัน เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาทั้งหมดเลย แต่ไม่มีสติ สติก็ไม่มี สมาธิก็ไม่มี ปัญญา ก็ไม่มี อะไรที่เป็นของเราไม่มีเลย ดีแต่ท่องจำธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นนกแก้วนกขุนทอง ท่องเอาไว้สอนคนอื่นไง สอนว่านี่ลูกศิษย์พระพุทธเจ้า ศากยบุตร รู้ธรรมะแตกฉาน แต่ในใจมันไม่มีอะไรเลย ไม่มีอะไรเลย นี่ไง หมอไม่มีเครื่องมือแพทย์ หมอไม่มียา ยังดินะ ยังมีปลอบประโลมใจเขาได้บ้าง

นี่ก็เหมือนกัน ดีแต่สอนคนนั่น สอนคนนั่น สอนคนนั่น แล้วมันทำตัวอย่างไร เบื้องหน้า เบื้องหลัง ลับหลังอย่างกับเปรต สอนคนอื่นนะ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ โมฆบุรุษ โกหกแล้วไม่ทำความชั่วอย่างอื่นอีกไม่มี ลองมันได้โกหกหมดเท็จมันทำได้ทั้งนั้นนะ มันปลิ้นปล้อนได้ทุกเรื่อง เพราะมันทุจริต เพราะมันไม่เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง

ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเธอ ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเธอ ธรรมวินัย นี่ไง ศีล สมาธิ ปัญญา ศักดิ์ธรรม เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันไม่เคารพ มันเหยียบย่ำ มันทำลาย แล้วหัวใจมันจะสูงส่งได้อย่างไร

คนมีบุญ ไง เราเกิดมาเป็นคนมันมีบุญนะ แล้วคนที่มีบุญกุศล อย่าลืมบวชพระ บวชพระ บวชพระขึ้นมาแล้วอยากเป็นพระอรหันต์ อยากจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา นี่ไง มันเป็นเปรต หรือมันเป็นพระ

ถ้ามันเป็นพระ มันเป็นพระนะ เวลาคนที่มศีล มีคุณธรรมในใจ เหมือนกับมือที่ไม่มีบาดแผล มันจะทำอะไรก็ได้ มันจะไปน้ำสิ่งใด น้ำเกลือ น้ำสิ่งใดมันทำได้หมด แต่ถ้ามือมันมีบาดแผล มันไม่กล้าหรอก มันสะดุ้ง แสบ เจ็บปวด เพราะศีลมันต่างพร้อย ศีลมันทะลุ ศีลมันไม่มีคุณค่าในตัวมันเอง แผลเต็มมือไ้

นี่ก็แผลเต็มหัวใจใจ กะล่อนปลิ้นปล้อนไปวันๆ หนึ่ง มันจะเป็นผู้ที่เป็นศากยบุตรได้อย่างไร เพราะศากยบุตรไม่โกหกมดเท็จ จะต้องมีความสัตย์ พอมีความสัตย์ขึ้นมา

แล้วภิกษุเลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง ทำภตกิจคือภตอาหาร ทำภตกิจ กิจในการฉัน มันเป็งานอันหนึ่งที่ต้องเคี้ยวต้องกลืน ทำเสร็จแล้วเช็ดบาตรของตน ทำความสะอาดบาตรของตนเสร็จแล้ว ผู้ที่ทำสมาธิได้ก็ทำสมาธิ ผู้ที่ใช้ปัญญาก็ใช้ปัญญา ในเรือนว่าง ในโคนไม้ ในที่อยู่อาศัยของตน

นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างนั้นะ แล้วก็จะไปสอนคนอื่นไปทั่วเลย แต่พฤติกรรมของเราละ มันเป็จริงหรือไม่

ถ้ามันเป็นจริงๆ ขึ้นมา นี่ไง เราถึงไม่เคยเสียดายรำพึงรำพันถึงชีวิตเลย เราทำของเราด้วยความดีมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดเลย ถ้าพูดถึงย้อนกลับไปการพฤติกรรมของท่าน ท่านก็จะทำแบบนี้ เพราะอะไร เพราะเวลาหลวงตาท่านบอกเลย เวลา mong ย้อนกลับไปที่ท่านประพฤติปฏิบัติมา มันเสียว ใ้อโฮ! ทำได้ขนาดนั้นนะ

แต่เวลามันทำได้เพราะอะไร เพราะกิเลสมันบีบคั้นไง เพราะเวลาสงครามธาตุ สงครามขันธ ปัญญาที่มันเกิดขึ้นที่มันจะต่อสู้กับกิเลสท่ามกลางหัวใจ เวลา มรรคมันเดิน มรรคมันหมุน มันเข้มข้น แล้วกิเลสมันโดนบีบ แล้วเราเป็นเจ้าของหัวใจดวงนี้ เป็นผู้ทีประพฤติปฏิบัติ มันกระทำอยู่ ใ้อตรงนั้นแหละมันเป็นแรงขับเคลื่อน ใ้อที่ว่ากิเลสมันบีบคั้นหัวใจ แรงต่อสู้อันนั้นนะมันสำคัญที่มันทำ มันทำเพราะอันนั้นนะ มันทำเพราะกิเลสมันบีบคั้น นี่มันทำได้ไง

เวลาผ่านไปแล้ว เวลาท่านเทศน์ประจำ ถ้า mong กลับไปตอนที่พฤติกรรม อู้ฮู! มันเสียว เหมือนกับทำจะไม่ได้ แต่ก็ทำได้ ทำได้เพราะมันทุกข์มันยากไง

แต่เนืเราไม่ใช่เป็นอย่างนั้น นอนใจ เราผู้ยิ่งใหญ่ ผู้อื่นมันด้าด้อย

ใครด้าด้อยกว่าใคร การเกิดเป็นมนุษย์ ใครมันด้าด้อยกว่าใคร เราเสมอภาคความเป็นมนุษย์นะ แต่ที่มันจะไม่เสมอกันก็ไมเสมอทางความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกนึกคิด ความหนักแน่นในใจไม่เหมือนกัน

ถ้ามันเหมือนกันขึ้นมามันมีคุณธรรมในหัวใจ มันซื่อสัตย์กับตัวมัน ไม่ทำ นอกถิ่นนอกทาง
ไม่ทำ ไม่ทำ มันหลอกใครไม่ได้หรอก เทวดาก็รู้ อินทร์ พรหมรู้ นรกสวรรค์รู้ ทุกคนรู้ทั้งสิ้น

เพราะเวลาคนตายไปแล้ว เวลาไปเจอยมบาลเขาถามว่าเอ็งเคยเห็นธรรมะไหม

ไม่เคย

เอ็งเคยทำคุณงามความดีไหม

ไม่เคย

เอ็งเคยเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตายไหม

เห็น

นั่นแหละธรรมะ

เวลาไป ยมบาลมันจะถาม เอ็งทำอะไรไว้บ้าง เอ็งมีความดีอะไรบ้าง เอ็งจะตกนรกชั้น
ไหน เอ็งจะทำอย่างไร

แต่ถ้าเราทำของเรา เราทำคุณงามความดีของเราๆ นะ ความลับไม่มีในโลกหรอก ใจมัน
รู้ คนทำมันรู้ อย่าดัดจริต ความดัดจริตอันนั้นปลิ้นปล้อนหลอกหลวง แต่ถ้ามันเป็นจริงๆ เรา
ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ด้วยอะไร ธรรมโอสธ เรามีศีล มีสมาธิ มีปัญญาแก้ไขนะ พยายามแก้ไขของเรา

เราเกิดเป็นมนุษย์ไง เราเสมอภาคความเป็นมนุษย์นะ เราเห็นน้ำใจต่อกัน แต่คนเราก็มี
สูงมีต่ำเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าเรื่องธรรมดาขึ้นมา จะสูงจะต่ำอย่างไรก็แล้วแต่ จิตใจเขาต่ำหรือ

คนป่าคนเขา ดุสิ หลวงปู่มั่นท่านอยู่กับมูเซอ เขาเป็นคนซื่อ ไปถึงแล้วเขาเข้าใจผิดใจว่า
เป็นเสือเย็น เสือเย็น เพราะว่าเขาอยู่ในป่าในเขาไซ้ไหม แล้วเขาก็คุมครองดูแล ผู้ใหญ่บ้านเขาก็
ดูแลลูกบ้านของเขาไง มีพระ ๒ องค์เข้าไปแปลกๆ ใจ “นี่เสือเย็น เสือเย็น อย่าเข้าไปใกล้
อย่าเข้าไปใกล้”

พออย่าเข้าไปใกล้นะ ท่านบอกเลย มหาทองสุข เราไปไหนไม่ได้แล้วแหละ ถ้าเราไปไหน
หมู่บ้านนี้ทั้งหมู่บ้าน ตายไปแล้วนะ เขาจะมีบาปมีกรรมของเขา

เพราะหลวงปู่ฉัน ครูบาอาจารย์เป็นพระอรหันต์ ท่านไปเพื่อเป็นเนื่อนานุญของสังคม เพื่อเนื่อนานุญของเขา แต่เขาเข้าใจผิด เขาว่าเป็นเสือเย็น เสือเย็น เขาบอกชาวบ้านอย่าเข้าไป ใกล้ อย่าเข้าไปใกล้

ท่านบอกกับมหาทองสุขเลย เราต้องทนสักพักหนึ่งแล้วแหละ เพราะเราไปไหนไม่ได้ ถ้าเราไปนะ ไม่ใช่ตัวท่าน ท่านสุขสบายอยู่แล้ว ท่านไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น แต่น้ำใจของเขา ความเข้าใจผิดของเขา ทั้งหมดบ้านมันจะตกนรกอเวจีนั่นนะ เราไปไหนไม่ได้หรอก เราต้องอยู่ที่นี้ จะแก้หัวใจของเขา

อยู่นั้น เติบงกรรม นั่งสมาธิภาวนาอยู่นั่นนะ เขาก็มาแอบดูอยู่อย่างนั้นนะ มาดู ดูจนมีคนฉลาด มันคงจะไม่ใช่เป็นอย่างนั้นแล้วแหละ เราไปเฝ้าดูมาตั้งนานแล้วท่านไม่เห็นจะมีอะไรพิเศษเลย เห็นกินข้าวเสร็จแล้วเดินไปเดินมาอยู่นั่นนะ อย่างนั้นตั้งคนเข้าไปถามท่าน

ท่านทำอะไรของท่านนะ

อ้อ! พุทโธเราหาย

แล้วทำอะไรล่ะ

ก็เดินหาพุทโธอยู่ไง ถ้าหาพุทโธเสร็จแล้วเราจะไป

ถ้าอย่างนี้ชาวบ้านช่วยหาได้ไหม

โธ้ย! ยิ่งดีใหญ่เลย

แล้วให้ทำอะไรล่ะ

เดินนะ ให้กำหนดลมหายใจเข้านี้พุท ลมหายใจออกนี้โก โพุทโธๆ

แล้วเขาทำของเขา นี่มันเป็นด้วยวาสนานะ มันมีผู้ใหญ่ว่านเขาทำของเขาได้นั่นนะ โธ้ย! มันสว่างไสวไปหมดเลย มันซาบซึ้ง รุ่งเข้าไปกราบท่านเลย

โธ้ย! พุทโธตุ้ไม่หาย พุทโธตุ้ไม่หาย พุทโธตุ้ครอบจักรวาลเลย พวกเราต่างหากโง่บ้าเชอ

แล้วเขาไปพูดกับชาวบ้าน ไปอุปัฏฐากอุปัถม์ภท่าน ทางจกรรมทำให้เรียบเลย แต่ก่อน
ท่านจะมาตีมาตีเย็นนะ พูดอะไรก็ไม่พูด เดินไปเดินมา รากไม้มาขนาดไหนก็เดินอยู่อย่างนั้นนะ
ไม่บอกอะไรใครเลย

บอกอะไร มันยังว่าเป็นเสียเย็นอยู่เลย

คนเข้าใจผิด คนเห็นผิด เห็นผิดด้วยกิเลสตัณหาความทะยานอยาก แต่หลวงปู่เสาร์
หลวงปู่มั่นท่านไปแก้ไข แก้ไขจนเขาเป็นคนดีขึ้นมา

เขาเป็นคนซื่อ เป็นคนซื่ออยู่ในเขา เป็นชาวเขา ไม่ใช่คนเมืองอย่างเราที่มีปัญญาอด
เยี่ยม คู้ย! ปัญญาเลิศ ทุกอย่างยอดเยี่ยม เขาอยู่ในป่าในเขาของเขา นี่ไง ดูถูกคนได้อย่างไร
คนเสมอกับคน แล้วเขาทำได้ของเขาด้วย แล้วเขาเคารพบูชาของเขาด้วย สุดท้ายแล้วหลวงปู่
มั่นท่านต้องลาจากหมู่บ้านนั้นไปเพื่อกลับมาทางภาคอีสาน

ตุ้จะไปไหน ตุ้อยู่นี้แหละ ชาวบ้านจะดูแลรักษาตุ้อย่างยอดเยี่ยมเลย ถ้าตายก็จะเผาให้
คนเหมือนกันนะ มีกำลังเหมือนกัน มีทรัพย์เหมือนกัน มีปัญญาเหมือนกัน ทำให้ได้ทั้งนั้นแหละ
ขอรับรองว่าอย่าให้ไป อย่าให้ไป

ไม่ใช่อย่างนั้น ไม่ใช่ว่าตัวเองจะมีสุขมีทุกข์อะไรหรอก แต่เป็นศากยบุตรพุทธชินวรสเพื่อ
สังคม เพื่อโลก เพื่อน้ำใจของชาวพุทธ ท่านต้องไปเพื่อหัวใจของชาวพุทธ

ร้องห่มร้องให้ คร่ำครวญแล้วคร่ำครวญอีกไง นี่คน อยู่ป่าอยู่เขาก็คนนะ อยู่ป่าอยู่เขาก็
ฉลาดเป็นนะ อยู่ป่าอยู่เขาเข้าถึงสัจธรรมได้ด้วยนะ

เราเป็นคนเหมือนกัน ดูถูกเหยียดหยามเขา แต่หัวใจของเราเป็นอย่างไร ได้ประโยชน์
อะไรขึ้นมาบ้าง ชาวพุทธๆ พุทธจริงตรงไหน

นี่สำคัญ สำคัญที่เราไม่ต้องไปรับรู้สิ่งโลกธรรมภายนอก ไร้สาระ มันเป็นกระแสสังคม
ที่หลอกทั้งนั้น หลอกเพื่อประโยชน์กับใคร การตลาด เรามีอย่างไรใช้อย่างนั้น เรามีปัจจัยใช้
อย่างนั้น เราเป็นคนของเรา แล้วเราเป็นคนที่หัวใจที่หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโ
ค้นคว้าหาหัวใจของเรา ถ้าเราได้แล้วเราจะได้พุทธะ เราจะเป็นชาวพุทธจากจิตวิญญาณของ
ชาวพุทธ เอวัง